

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722204613
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6722204613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/X, XXX XX H., v konaní právne zastúpená I. J. K. B., L., so sídlom P. O. Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52 488 047, proti žalovanému: I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. XXXX/XX, XXX XX H., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/69/2022-124 zo dňa 26.10.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/69/2022-124 zo dňa 26.10.2023 vo výrokoch I. až IV. p o t v r d z u j e a vo výroku V. o trovách konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania.
- II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozhodol nasledovne:

„I/ Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, obec H., katastrálne územie I., evidovanej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako byt č. X, vo vchode č. 8, na prízemí, Obytnej budovy - L. Fullu so súpisným č. XXXX, ktorý je postavený na pozemkoch parcely registra „C“ s parcelným č. XXXX/X o výmere 243 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, parcely č. XXXX/X o výmere 236 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, parcely č. XXXX/X o výmere 237 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, parcely č. XXXX/X o výmere 245 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXX v pomere k celku na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6440/367653 v pomere k celku na pozemkoch zastavaných bytovým domom so súpisným č. 1987 a príľahlom pozemku parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX o výmere 333 m2, druh pozemku - ostatná plocha v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1 v pomere k celku vo vlastníctve žalobkyne a v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1 v pomere k celku vo vlastníctve žalovaného, tak že nehnuteľnosti v celosti p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne.

II/ Žalobkyňa n e m á povinnosť výplaty primeranej náhrady žalovanému.

III/ Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa okres, obec H., katastrálne územie I., evidovanej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako byt č. XX, N. N. O. XX, P. X. E. Q. J. M. K. so súpisným č. XXXX, ktorý je postavený na pozemkoch parcely registra „C“ s parcelným č. XXXX/X o výmere 243 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXXX/X o výmere 233 m2, druh pozemku - zastavaná

plocha a nádvorie, parcela č. XXXX/X o výmere 233 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XXXX/X o výmere 239 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6432/368765 v pomere k celku na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6432/368765 v pomere k celku na pozemkoch zastavaných bytovým domom so súpisným č. XXXX a príslušenstvom pozemku parcela registra „C“ s parcelným č. XXXX/XX o výmere 547 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1 v pomere k celku vo vlastníctve žalobkyne a v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1 v pomere k celku vo vlastníctve žalovaného, tak že nehnuteľnosti v celosti p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného.

IV/ Žalovaný n e m á povinnosť výplaty primeranej náhrady žalobkyňi.

VI/ Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, ktoré je žalovaný p o v i n ý uhradiť žalobkyňi do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.“.

1.1 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou žalobkyňa žiadala zrušiť podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré vlastnila spolu so žalovaným v podiele o veľkosti 1 v pomere k celku. Išlo o dva dvojizbové byty nachádzajúce sa v kat. úz. I., jeden na R. F. G., druhý na Ul. M. K.. Uvedené byty nadobudla so žalovaným jednak darom a tiež, keď žili ako partneri do podielového spoluvlastníctva. So žalovaným v byte na Ul. L. Fullu žili, na tento byt čerpali hypotéku, ktorú v súčasnosti vo väčšej miere spláca práve žalobkyňa. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril, nereagoval. Nenamietol tvrdenia uvádzané žalobkyňou ani okolnosti nadobudnutia predmetu spoluvlastníctva. Tiež nenamietal spôsob vyporiadania navrhovaný žalobkyňou. Žalovaný sa ani na jedno z pojednávaní nedostavil, hoci bol riadne a načas na obe pojednávania predvolávaný. Neúčast' zákonnými dôvodmi neospravedlnil. Súd na vec aplikoval ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a prihliadol na účelné využitie veci a veľkosť podielov.

1.2 Podania adresované súdu zo strany žalovaného e-mailmi a následne telefonické kontakty so žalovaným, súd považoval za účelové s tým, že žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval, čo mu bolo aj písomne a tiež telefonicky oznámené a zobral to na vedomie. Súd podania žalovaného v súvislosti s odročením pojednávania vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 183 Civilného sporového poriadku ako nie dôležité a následne o tom upovedomil stranu sporu. Vo veci konal a následne na ďalšom pojednávaní, na ktoré sa opätovne žalovaný nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, rozhodol. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení s tým, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu dohody o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri zrušení podielového spoluvlastníctva súd prihliadol na účelné využitie veci a veľkosť podielov. Do úvahy neprichádzalo rozdelenie veci, nakoľko sa jednalo o ideálne spoluvlastníctvo, za situácie, keď manželstvo strán sporu bolo rozvedené a deti boli zverené do výlučnej starostlivosti žalobkyne so zákazom styku žalovaného s maloletými deťmi. Preto súd rozdelil nehnuteľnosti s tým, že prikázal do výlučného vlastníctva byt na R. F. G. spolu s pozemkami a spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve do výlučného vlastníctva žalobkyňi z dôvodu, že v tomto byte sa maloleté deti narodili, vyrastali v ňom, majú k bytu citovú väzbu, je to pre nich známe prostredie, v ktorom od narodenia vyrastali a ide o nehnuteľnosť, na ktorú čerpali strany sporu úver, ktorý vo väčšej miere spláca žalobkyňa. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prihliadol na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom, čo vyplynulo z rozvodového spisu sp. zn. 7P/9/2020 a v konečnom dôsledku viedlo k zákazu styku otca s maloletými deťmi. Pri druhej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na ulici M. K. súd akceptoval návrh žalobkyne a podiel žalobkyne na tejto nehnuteľnosti prikázal žalovanému, ktorý tak nadobudol predmetný byt do výlučného vlastníctva, a to aj s poukazom na históriu nadobudnutia predmetného bytu s tým, že v uvedenom byte býva otec žalovaného a predmetný byt získal pôvodne žalovaný darom od svojho otca a až následne previedol 1-icu bytu darovacou zmluvou na žalobkyňu. Takéto usporiadanie vlastníckych vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným zodpovedá zákonnej úprave, je etické a morálne s tým, že sa jedná o nehnuteľnosti v rovnakej lokalite, v rovnakej veľkosti, a preto súd nerozhodol o primeranej náhrade, nakoľko cena sporných nehnuteľností vzhľadom na lokalitu a veľkosť je takmer identická. Za situácie, keď žalovaný žiadnym spôsobom, hoci mal na to niekoľkokrát možnosť, nenamietol spôsob vyporiadania a k žalobe sa žiadnym spôsobom nevyjadril, nereagoval, súd návrhu žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel.

1.3 O trovách konania pred súdom prvej inštancie rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyňi priznal plný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému podľa úspechu v konaní

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný bez uvedenia odvolacích dôvodov v zmysle § 365 CSP. Uviedol, že súdne pojednávanie sa malo konať

na Okresnom súde vo Zvolene, po telefonickom kontakte ho však zamestnanec nevedel upovedomiť o termíne a čase pojednávania. O nový termín požiadal z dôvodu akútneho infektu horných dýchacích ciest, avšak termín pojednávania sa nedozvedel, tento sa snažil dodržať, ale zlým výkonom úradnej moci a docielila situácia, že sa pojednávania nezúčastnil. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené polopravdy; už dlhodobo sa staral o nehnuteľnosť, mal náklady i na užívanie nehnuteľnosti, drobné poškodzovania sú tiež výdavky, ktoré zhoršujú finančnú situáciu v rodine a vzťahov nej.

1.1 Žalovaný uviedol, že nesúhlasí s vysporiadaním bez nároku na vysplácané hypotekárne splátky, pričom sa jedná o niekoľko tisíc Eur. Svoj nesúhlas vyjadril i v „odvolaní pre Okresný súd Zvolen“ a stále na ňom trvá. S rozdelením bytov ako je v rozsudku sa stotožňuje, ale nárokuje si zo splatenej časti hypoúveru, ktorý bol platený za byt na R. F. G. z jeho príjmov a v období materskej dovolenky matky len z jeho príjmov a nesúhlasí, aby sa len na jeho úkor žalobkyňa „priživovala“ a očakávala plnenie jej potrieb, keď už nie sú ani manželmi, ani nebyvajú v spoločnej domácnosti. Ďalej sa žalovaný vyjadril k starostlivosti o maloleté deti a k výživnému a opätovne zvýraznil, že trvá na finančnej kompenzácii splateného hypotekárneho úveru za nehnuteľnosť. Záverom opäť zvýraznil, že „pani zamestnanej na súde“ poslal aj fotku lekárskej správy konštatujúcu infekčnú chorobu horných dýchacích ciest, a preto považuje konanie právneho zastúpenia za neadekvátne a voči jeho osobe za zaujaté. Z toho dôvodu odmieta i uhradiť trovy konania a má za to, že sa jedná o podvodné konanie za účelom obohatenia sa.

3. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobkyňi prostredníctvom právnej zástupkyne s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne podaním zo dňa 23.01.2024. Uviedla, že má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a právne správne vec posúdil. Postup súdu bol zákonný a správny a v konaní boli splnené všetky potrebné procesné podmienky. Súdu prvej inštancie sa podľa názoru žalobkyne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre vydanie napadnutého rozhodnutia a svoje právne úvahy, ktorými sa pri vydávaní rozhodnutia riadil dostatočne vysvetlil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak považuje v celom rozsahu za správne, zákonné a spravodlivé. Tvrdenia žalovaného v podanom odvolaní považuje žalobkyňa za zmätočné a pre predmetné konanie irelevantné, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

5. Vyjadrenie žalobkyne bolo doručené žalovanému dňa 07.02.2024 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

7. V dôsledku podaného odvolania žalovaného krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie jeho meritórnych výrokoch I. až IV. postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil a v závislom výroku V. o trovách prvoinštančného konania zmenil postupom podľa § 388 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Na základe podaného odvolania žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, ktorým je odvolací súd viazaný, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania

v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný ako odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadal ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 CSP v spojení s ust. § 366 CSP) s prihliadnutím na rozsahu odvolania žalovaného a odvolacie dôvody uvedené v jeho odvolaní. Odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne, pri preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

12. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnych výrokoch za vecne správny, ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia, pričom zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného a v nadväznosti na jednotlivé odvolacie námietky žalovaného obsiahnuté v jeho odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

13. V podanom odvolaní žalovaný namietal jednak procesný postup súdu prvej inštancie pri vykonaní pojednávania v jeho neprítomnosti, pričom mal za to, že prejednaním veci v jeho neprítomnosti bolo žalovanému odňaté právo na spravodlivý súdny proces, keďže podľa tvrdení žalovaného tento nemal vedomosť o čase a termíne konaného pojednávania, pričom uvedené sa snažil zistiť jednak mailovou komunikáciou ako i telefonickým dopytom na súd. Žalovaný tiež tvrdil, že konajúci súd sám upovedomil o dočasnej práceneschopnosti z dôvodu konkrétnej diagnózy a z uvedeného dôvodu žiadal o určenie nového termínu pojednávania.

14. Uvedenej odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie pri prejednaní veci odvolací súd nemohol prisvedčiť ako dôvodnej, nakoľko namietané nezodpovedá skutočnostiam zisteným z obsahu súdneho spisu.

15. Zo spisu je zistiteľné, že súd prvej inštancie určil termín (prvého) pojednávania na deň 14.09.2023, o ktorom bol žalovaný upovedomený, resp. na ktorý bol predvolaný dňa 09. 06. 2023, o čom svedčí doručka na čl. 96 spisu. Deň pred pojednávaním, t.j. 13.09.2023 žalovaný súdu doručil mailom žiadosť o náhradný termín pojednávania s odôvodnením akútnej infekcie horných dýchacích ciest, ku ktorej žiadosti pripojil i fotografiu lekárskej správy. Z lekárskej správy súd prvej inštancie zistil, že v ambulancii ORL bol žalovaný dňa 05.09.2023, t. j. 9 dní pred určeným termínom pojednávania, pričom z uvedenej správy nevyplývalo, že by bol žalovaný v čase pojednávania práceneschopný, resp. že by mu jeho zdravotný stav neumožňoval pojednávania sa zúčastniť. Uvedené skutočnosti boli žalovanému obratom oznámené v reakcii na jeho žiadosť o určenie nového termínu pojednávania v totožný deň, t.j. 13.09.2023.

16. Súd prvej inštancie pojednávanie dňa 14.09.2023 vykonal, na tomto vypočul žalobkyňu, avšak vo veci nerozhodol, ale pojednávanie odročil a opätovne predvolal žalovaného na dňa 26.10.2023. O termíne bol žalovaný uzrozumený, keď predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 25.09.2023, o čom svedčí doručka nachádzajúca sa na čl. 106 p.v. súdneho spisu. O určenom termíne pojednávania mal tak žalovaný preukázateľne vedomosť v rozsahu jedného mesiaca pred vykonaním pojednávania. Opäť jeden deň pred určeným termínom v poradí druhého pojednávania vo veci žalovaný doručil mailové podanie na mailovú adresu podateľne Okresného súdu Zvolen, bez uvedenia spisovej značky konania, ktorého sa podanie týka, v ktorom uviedol, že „neobdržal náhradný termín pojednávania“. Žalovaný tak konal jeden deň pred určeným termínom pojednávania, o ktorom mal preukázateľne vedomosť odo dňa 25.09.2023, o čom svedčí doručka založená v súdnom spise. Na pojednávanie dňa 26.10.2023 sa žalovaný aj napriek riadnemu predvolaniu nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nežiadal o odročenie pojednávania.

17. Za takéhoto procesného stavu súd prvej inštancie vec opätovne prejednal v neprítomnosti žalovaného a o veci rozhodol. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný mal o oboch termínoch pojednávania riadnu vedomosť, o čom svedčia doručky nachádzajúce sa v súdnom spise, žalovaný mal vytvorený dostatočný priestor na prípravu na pojednávanie, na uvedenom sa zúčastniť mohol a uviesť k veci podstatné okolnosti pre rozhodnutie o veci, avšak toto svoje procesné právo nevyužil, pojednávania sa z vlastného rozhodnutia nezúčastnil, a to bez náležitého ospravedlnenia neúčasti. Žalovaný súdu prvej inštancie a ani odvolaciemu súdu nedoložil žiadne dôkazy o existencii objektívnych prekážok, ktoré by mu neumožňovali zúčastniť sa pojednávania, pričom súd prvej inštancie pojednávanie odročil práve za účelom zachovania procesného práva žalovaného zúčastniť sa pojednávania a vyjadriť sa k prejednávanej veci. Postup súdu prvej inštancie tak bol zákonný v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku a v nijakom smere žalovanému neporušil práva na spravodlivý súdny proces. Je zodpovednosťou žalovaného, že nevyužil svoje právo vyjadriť sa k prejednávanej veci, či už formou písomného vyjadrenia k žalobe alebo prednesmi na pojednávaní, ktoré súd zjavne odročil výlučne za účelom zachovania možnosti žalovaného vyjadriť sa k veci na pojednávaní, hoc prvoinštančný súd mal splnené procesné podmienky za postup v zmysle § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a mohol tak o veci rozhodnúť už na pojednávaní dňa 14. 09. 2023. Z uvedeného dôvodu odvolacia námietka žalovaného o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie nie je dôvodná.

18. Pokiaľ v ďalšom obsahu odvolania žalovaný uvádza, že síce súhlasí s „rozdelením bytov ako je v rozsudku“, ale nárokuje si aj zo splatenej časti hypoúveru, ktorý bol platený za byt na ulici Ľ. Fullu i z jeho príjmov, ktorý žalovaný splácal i v čase, keď bola manželka na materskej dovolenke, odvolací súd uvádza, že ani uvedená odvolacia argumentácia nie je spôsobilá privodiť iné rozhodnutie o veci a nespôsobuje nesprávnosť či nezákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Uvedené prostriedky procesnej obrany spočívajúce v skutkových tvrdeniach žalovaný prednáša prvýkrát až v odvolacom konaní, hoci tak mal a mohol urobiť v konaní pred súdom prvej inštancie do momentu skončenia dokazovania súdom prvej inštancie. V zmysle ust. § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

20. Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Žalovaným prednášané skutkové tvrdenia v podanom odvolaní nespĺňajú žiadnu z podmienok dovolených novôt v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, preto odvolací súd uvedené vecne nevyhodnocoval.

22. Zároveň nad rámec uvedeného sa žiada tiež uviesť, že žalovaný v podanom odvolaní ani neuvádza v akej výške tvrdí a žiada výplatu uhradených finančných prostriedkov titulom hypotekárneho úveru, výšku týchto neustaluje, bližšie nezdôvodňuje a nijakým spôsobom ani nedokazuje, preto i pokiaľ by súd pristúpil k vecnému posúdeniu uplatnenej odvolacej argumentácie, žalovaný by v tomto smere neuniesol ani bremeno tvrdenia, ani bremeno dôkazu. Preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je v tomto smere nedostatočné a uvedenej odvolacej námietke vyhovieť nemožno.

23. Pokiaľ sa v podanom odvolaní žalovaný vyjadruje i k dôvodom a okolnostiam rozhodnutia o rozvode manželstva, zverenia maloletých detí do starostlivosti žalobkyne či plnenia vyživovacej povinnosti, odvolací súd uvádza, že uvedené skutočnosti nesúvisia s prejednanou vecou, sú pre rozhodnutie v súdnej veci právne irelevantné a na uvedené nie je dôvod prihliadať. Z tohto dôvodu sa odvolací súd argumentáciou týkajúcou sa starostlivosti o maloleté deti, výživného, resp. osobného vzťahu či vnímaniu osoby žalobkyne žalovaným nemal dôvod zaoberať. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnych výrokoch I. až IV. potvrdil ako vecne správny.

24. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorým súd uložil povinnosť náhrady trov konania žalobkyne žalovanému. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách prvoinštančného konania nie je správne, nakoľko nemožno prehliadnuť predmet sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré má charakter konania „iudicium duplex“, v ktorom majú (môžu mať) účastníci na oboch stranách tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného, pretože uvedené konanie môže iniciovať ktorýkoľvek z nich. Súd nie je viazaný návrhmi sporových strán a teda ani žalobným návrhom, pretože spôsob vyporiadania sa týka oboch strán a preto nemožno ani objektívne vyhodnocovať mieru procesného úspechu, či neúspechu tej - ktorej strany sporu. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že súd prvej inštancie zrejme prihliadal i na celkovú pasivitu žalovaného v konaní a i z uvedeného dôvodu žalovaného sankcionoval uložením povinnosti náhrady trov konania, avšak nemožno opomíňať, že rozhodnutie vo veci je rovnako v prospech žalobkyne ako žalovaného a to v konaní s osobitným charakterom, preto odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v časti (výroku) o trovách prvoinštančného konania a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie právo.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, rovnako s poukazom na dôvody obsiahnuté v odseku 24 odôvodnenia tohto rozsudku, zaoberajúce sa osobitným charakterom konania „iudicium duplex“, s tým že je spravodlivé, aby si obe strany v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva znášali trovy (i odvolacieho) konania sami.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).